

אמר רבי יוסי, אלו של ימין כללים פלט באחד שנקרא חמור. וזהו אותו חמור שפטוב (דברים כט) לא תחרש בשור ובחמור ייחדו. וזהו חמור שעתיד מלך הפסחים לשולט עליון, כמו שבארנו. ואותם של שמאל כלולים פלט באחד שנקרא אthon, שהרי מצדה נקרא עריה, מטרוג התינוקות, פמו שבחאנגו. והינו שפטוב (וכיריה ט) עני ורוכב על חמור ועל עיר ועל עיר בן אתנות. אתנת חסר.

עשרה שפלוולים באחד. וזהו שאמר רבי שמואן, מהו שאמר (בראשית ט) אסרי לגפן עירה? אסרי לגפן, עתיד הקדוש ברוך הוא לקשר מושום שישראאל נקראו גפן. עירה, שהוא קטגור שליהם, ימושם שנקראים שורק, שפטוב (ירמיה ב) ואנכי נטעתי שורק. בני אתנו, אותו שיזיא מצד הדאות הנה.

ואלו עשרה מימין ועשרה משמאלי, ונכללים בשנים הלאה, כלם נמצאים בקס"ם. ויש עשרה אחרים של ימין ועשרה של שמאל שנמצאים בנה"ש. ולכן כתוב כי לא נחש ביעקב ולא קסם ביישראאל. מה הטעם? בגול כי ה' אלהיו עמו. מצד הנח"ש יצא שׂור, מצד הקס"ם יצא חמור, וזהו שור וחמור. ועל זה אמר בלהם, כיון שידעו שנקשר ברשות אחרת, ואמר לו אז את הדבר וגוי - הoxic לוג, ואמר, ואיפה בבודי? מיד הספפלו בכספיו ולא מצא شيיה בראשותו, רק אthon זו.

מיד - ויקם בלעם בפרק וייחשב את אthon, לעשות את רצונו בה ורצוןblk. ועל זה, ויחר אף אליהם כי הולך הוא. הואblk, שהוזיא עצמו מרשותו, ממה שאמר לו אז את הדבר וגוי. בא

אמר רבי יוסי, איןון דימינא כלילן בלהו בחד, דאקרי חמור. והאי הוא ההוא חמור, דכתיב, (דברים כט) לא תחרוש בשור ובחמור ייחדו. והאי הוא חמור, דזמין מלכא מישיכא למשלט עלייה, כמה DAOKIMNA. ואינו דשמאלא, כלילן בלהו בחד דאקרי אthon, דהא מסטראה נפיק עריה, קטרוגא דדרדק, כמה DAOKIMNA. והינו דכתיב, (וכיריה ט) עני ורוכב על חמור ועל עיר בן אתנות, אתנת חסר, עשרה דכלילן אחד. י"א הוא דאמר רבי שמואן, Mai דכתיב, (בראשית ט) אסרי לגפן עריה. אסרי לגפן, זמין קדשא בריך הוא לקשר בגיניהון דישראל DAOKINON גפן. עירה. DAOKINON קטיגורה דיליהון, ובגין DAOKINON שורק, דכתיב, (ירמיה ב) ואנכי נטעתי שורק. בני אthon, ההוא דנפיק מסטרא DAOHAI אthon.

זהני י' מימינא, ו' משמאלא, ואתכלילן בהני תרי, כלא איןון משתקחי בקס"ם. ואית עשרה אחרני דימינא ועשרה דשמאלא, דמשתקחי בנה"ש. ועל דא כתיב, כי לא נחש ביעקב ולא קסם ביישראאל. Mai טעם, בגין כי י' אלהיו עמו. מסטרא דנה"ש, נפק שׂור, מסטראblk דקס"ם, נפק חמור. ודא הוא שור וחמור, ועל דא בלעם, כיון DIDUA DAOHKSH ברשותה אחריא, ואמר לה אך את הדבר וגוי, אבאיש ליה, ואמר, ומה אן היא יקראי דילאי. מיד אסתפל בחרשו, ולא אשכח דיה בירושתיה, אלא hei אthon.

מיד (בדבר כ"ב) ויקם בלעם בפרק וייחשב את אthon למעבד רעوتיה בה, ורעותה blk. ועל דא וייחר אף אליהם כי הולך הוא. הוא DAOHAKA, DAOPIK גראמייה מרשותה, ממה